

v. n. pokoravati se, pokoriti se; slušati, poslušavati; *per obbedirla*, na službu, jest, gospodine.

obbiètto, m. e der. (lett.) V. obietto e der.

obbligante, ag. uslužan, susretljiv, ljubazan; prijatan.

obblig-are (*òbligò*, *-ghi*), v. a. obavezati, nagoniti, nagnati, prinuditi; siliti, prisiliti; založiti, dati u zalog; zadužiti; obavezati, zadužiti uslugom, dobrotom; — *con giuramento*, obavezati zakletvom; — *validamente*, valjano obavezati; *èssere obbligato al letto*, biti prisiljen ležati. || *=arsi*, v. r. obavezati se. || *Sinòn.*: forzare, sforzare, far fòrza, stringere, costringere.

obbligatàrio (*-òri*), m. (leg.) imalac obveznica.

obbligato, ag. obavezan, neizbježan; zahvalan; podložan, obavezan, držan, dužan; — *al servizio militare*, obavezan na vojničku dužnost; *rendere* —, obavezati; *rime obbligate*, dati srokovne, prema kojima se imaju sastaviti stihovi; *bene* —, vrlo zahvalan; (*iròn.*) hvala lijepo. || m. obavezanik; dužnik; — *accessòrio*, sporedni obaveznik; — *principale*, glavni obavezanik.

obbligatòrio (*-òri*), ag. obavezan, pod moraš; *forza -a*, vežuća sila, obavezna moć; *èsser* —, biti obavezan; *legalmente* —, pravno obavezan.

obbligazione, f. obveza, obaveza, obaveznost; (per iscritto) obveznica, zadužnica, obligacija; (fra padrone e apprendista) dužnost; (riconoscenza) zahvalnost; (cortesia) uslužnost; — *a premio*, zadužnica s premijom; — *accessoria*, sporedna obaveza; — *bancaria*, bankovna obveznica, bankovna zadužnica; — *comune*, zajednička obaveza; — *condizionata*, uvjetna obaveza; — *contrattuale*, ugovorna obaveza; — *di priorità*, prioriteta zadužnica; — *cambiaria*, mjenična obaveza; — *di rendita*, rentovna obligacija; — *di stato*, državna zadužnica, obveznica, obligacija; — *divisibile*, razdjeljiva obaveza; — *incondizionata*, bezuvjetna obaveza; — *indivisibile*, nerazdjeljiva obaveza; — *legale*, pravna, zakonita obaveza; — *passiva*, dug,

pasivna obaveza; — *solidaria*, samokupna, solidarna obaveza.

òbligò (*-ghi*), m. obveza, obaveza, obaveznost; dužnost; zahvalnost; *d'* —, obavezan; *visita a* —, obavezni posjet; *farsi un* — *di*, imati dužnost; *senz'* —, bez obaveze; *aver* —, biti obavezan; *non c' ho* —, mene to ne veže; *con l'* — *di*, pod uvjet da; — *al giuramento*, dužnost na zakletvu; — *al patrocinio mediante avvocato*, dužnost odvjetničke obrane; — *alla frequentazione della scuola*, dužnost pohađanja, polazanja škole; — *alla leva*, dužnost doći na novačenje; — *coniugale*, ženidbena, bračna dužnost; — *contrattuale*, ugovorna dužnost; — *d' imposta*, porezna dužnost; — *d' insinuazione*, dužnost prijavljivanja, dužnost prijava; — *di concorrenza*, dužnost na doprinos, dužnost doprinosanja; — *di denunzia*, dužnost na dojavu; — *di garanzia*, dužnost jamčenja; — *militare*, vojnička dužnost; *incontrare, assumere -i*, obavezati se, primiti obaveze. || *Sinòn.*: dovere, costrizione, impegno, mallevadoria, cauzione, pegno, arra, caparra, ipotèca, obbligazione.

òbligò, m. e der. V. oblio e der.

obbrobrio (*-òbri*, *-òrii*), m. beščašćenje, sramota, zazor, poruga; nepoštenje; ljaga, sram. || *Sinòn.*: infamia, ignominia, vitupèro, vergogna, onta, scòrno, infamità, disonore.

obbrobriosamente, av. sramno, stidno, nečasno.

obbrobrioso, ag. sraman, stidan; posramljen, postidan; stidljiv, sramežljiv. || m. sramežljivac, sramežljiv, snebljiv čovjek.

obelisco (*-chi*), m. obelisk (četverouglasti šiljasti ili piljasti stup, većinom samotvor (monolit kamen), koji je na podnožju poput spomenika).

oberato, ag. (leg.) prezadužen; *rendersi* —, pasti pod stečaj, propasti. || m. prezaduženik, propalica; (*stòr.*) obavezan na rad za dugove.

obesità, f. pretjerana ugojenost, pretilost.

obèso, ag. pretjerano, veoma debeo, ugojen.

òbice, m. (mil.) haubica, merzer,